

ויסע משם בדרך ג' ימים רצופים עד כי ביום ג' בערב באו לבית מלון א' [אחד] לאיש עברי מחזיק את האראנדע [החכירה] והוא לא ידע את הבעש"ט ז"ל, וידרשו ממנו אם יוכלו ללון אצלו. ויאמר: "לא." והמה ראו כי האיש טרוד מאוד וגם ראו נרות הרבה דולקים. ויחקור הבעש"ט ז"ל מאתו מהות הדבר, ולא רצה הכפרי להגיד לו. ואמר לו: "אם גם אתם תדעו מה תועילוני? אחת אמרתי, אוי לי על שברי. לא קרה כאלה לשׁוֹם אדם חוץ ממני." ויפצר בו הבעש"ט מאוד. ויספר לו כי הלילה היא אצלו וואך נאכט [ליל השמירה] [1] אשר צריך מהר להביא התינוק הנולד לו מאשתו לברית מילה כדת, וזה הוא בן חמישי אצלו אשר בהגיע **תצוה(?)** ליל הוואך נאכט גווע התינוק מבלי

ויסע משם בדרך ג' ימים רצופים עד כי ביום ג' בערב באו לבית מלון א' לאיש עברי מחזיק את האראנדע והוא לא ידע את הבעש"ט ז"ל וידרשו ממנו אם יוכלו ללון אצלו ויאמר לא, והמה ראו כי האיש טרוד מאוד: וגם ראו נרות הרבה דולקים ויחקור הבעש"ט ז"ל מאתו מהות הדבר ולא רצה הכפרי להגיד לו. ואמר לו אם גם אתם תדעו מה תועילוני אחת אמרתי אוי לי על שברי לא קרה כאלה לשׁוֹם אדם חוץ ממני ויפצר בו הבעש"ט מאוד ויספר לו כי הלילה היא אצלו וואך נאכט אשר צריך מהר להביא התינוק הנולד לו מאשתו לברית מילה כדת. וזה הוא בן חמישי אצלו אשר בהגיע הלילה הוואך נאכט גווע התינוק מבלי

[1] הלילה שלפני ברית המילה שבו נהוג להתאסף בבית היולדת, לעסוק בתורה ולהתפלל תפילות מיוחדות כדי לשמור על הרך הנולד מפני מזיקים.

שום מחלה ובאה כבר הגיע שעה תשיעית, וירא מאוד כי לא יקראנו אסונו גם בלילה הזאת, ואינו יודע שום סיבה לזאת. ואמר לו הבעש"ט: "אל תפחד כלל. הכן עצמך מחר לברית מילה כי אנכי, בעש"ט, מבטיחך כי יחיה הנער בלי שום אסון." ולב בעל הברית פחד ורחב ויאמר: "לו יהי כדבריכם. מחצית הוני אתן לכם, ואת ה' אשבח כל ימי." ויען לו: "אין חפצי בהון, רק תתן פדיון תיכף כך וכך, והכן שני אנשים חזקים יעמדו על רגליהם סמוך לעריסת התינוק ויחזיקו בידם שק פתוח. איש אחד יחזיק את השק בשתי ידיו מעבר מזה והשני בשתי ידיו מעבר השני, ורק ישמרו עצמם מלהתנמנם אף רגע." ולהתלמידים ציוה הבעש"ט כי ישבו ללמוד. והוא בעצמו שכב על מטתו לנוח אך הזהירם באם יפול דבר מה בהשק אזי תיכף יסגירו את השק ויאסרו אותו מלמעלה בחבל ועירו [צ"ל: ויעירו] את הבעש"ט אם יהיה ישן אז, והוא יאמר להם את אשר יעשו. והזהיר עוד הפעם לתלמידים ולהאנשים כי לא ישנו כלל, וכן עשו. והיה כאשר הגיע שעה השתים עשרה בלילה ויתחילו הנרות לכבות והתאמצו התלמידים ולא הניחו. ובין כך ראו והנה חולדה גדולה נפלה בתוך השק ויסגירו את השק ויאסרו אותו ויעירו אה הבעש"ט. ויצו הבעש"ט שיאסרו את השק הדק היטב, ולשני

האנשים צוה שיקח כל אחד בידו מקל אחד ויכו על השק בכל כחם. וכן עשו עד אשר רמז להם הבעש"ט בידו. אח"כ [אחר כך] צוה הבעש"ט להתיר השק ולהשליכו החוצה, ויעשו כן. והתינוק ראו חי אותו כי לא חסר לו מאומה ויכינו עצמם על הב"מ [הברית מילה] ויכבדו אה הבעל שם טוב בכיבוד סנדק ויעשו הב"מ [הברית מילה] כדת. ואחר הב"מ [הברית מילה] בקש הבעל ברית מהבעל שם טוב כי ימתין פה על הסעודה, ויספר לו כי האדון מהכפר איש רע הוא, והוא ירא ממנו ועל כן מוכרח הוא לילך אליו לנשוא אליו מיני מתיקה מהב"מ ויאמר לו הכע"כ לך לשלום ויבא הכע"כ להאדון והסגור הוא חולה שוכב במטה ועל פניו צוים גדולים ממכות נמרצות. ויקבל האדון את הכע"כ בספ"י וישאלו מי הוא אללך ויאמר איש עברי מארץ פולניא בא אלי כליל ונראה כי איש נכבד הוא, והוא הציל את בני ממות ויספר לו כל הכע"כ בלילה לפי תומו או ע"כ האדון לך מסר לבייתך ויקש את האורח שיבא אלי בלי שונו וילך הכע"כ בפחי נפש ממנו כי ירא מאוד פן יקרה דבר מה להבעש"ט ז"ל ויבוא לבייתו ויחל פני הכע"כ לכל ידני עליו ויספר לו מכל הכע"כ בנים האדון ויטע להבעש"ט כי ישלח אליו משרתו לאמר כי אין לו פנאי וכי הוא רוצה ח"כ לנכוע לדרכו:

ויען הכע"כ אין אני ירא כלל ממנו אני חלף ויהי אחר הסעודה

האנשים צוה שיקח כל אחד בידו מקל אחד ויכו על השק בכל כחם. וכן עשו עד אשר רמז להם הבעש"ט בידו. אח"כ [אחר כך] צוה הבעש"ט להתיר השק ולהשליכו החוצה, ויעשו כן. והתינוק ראו חי אותו כי לא חסר לו מאומה ויכינו עצמם על הב"מ [הברית מילה] ויכבדו אה הבעל שם טוב בכיבוד סנדק ויעשו הב"מ [הברית מילה] כדת. ואחר הב"מ [הברית מילה] בקש הבעל ברית מהבעל שם טוב כי ימתין פה על הסעודה, ויספר לו כי האדון מהכפר איש רע הוא, והוא ירא ממנו ועל כן מוכרח הוא לילך אליו לנשוא אליו מיני מתיקה מהב"מ ויאמר לו הכע"כ לך לשלום. ויבא הכע"כ [הבעל בית] להאדון והנה הוא חולה שוכב במטה ועל פניו ציונים גדולים ממכות נמרצות [צ"ל: נמרצות]. ויקבל האדון את הבע"ב [הבעל בית] בספ"י [בסבר פנים יפות] וישאלו: "מי הוא אצלך?" ויאמר: "איש עברי מארץ פולניא [פולין] בא אלי הלילה ונראה כי איש נכבד הוא, והוא הציל את בני ממות." ויספר לו כל הנעשה בלילה לפי תומו. אז ענה האדון: "לך מהר לבייתך ובקש את האורח שיבא אלי בלי שונו." וילך הבע"ב [הבעל בית] בפחי נפש ממנו כי ירא מאוד פן יקרה [צ"ל: יקרה] דבר מה להבעש"ט ז"ל. ויבוא לבייתו ויחל פני הבעש"ט לבל ירגיז עליו, ויספר לו מכל הנעשה בבית האדון, ויעץ להבעש"ט כי ישלח אליו משרתו לאמר כי אין לו פנאי וכי הוא רוצה תיכף לנסוע לדרכו:

ויען הבעש"ט: "אין אני ירא כלל ממנו. אני אלך." ויהי אחר הסעודה

הלך הבע"ש [הבעל שם] אליו. ויאמר לו האדון:
"ידעתי כי אתה היית בעוכרי. אבל יכולת לי
מאשר חטפתי פתאום ואנכי לא ידעת [צ"ל:
ידעתי] שום דבר. אבל אם תרצה שנעמוד במלחמת
הכישוף יחד ונראה מי הוא גדול בחכמה הזאת,
אמתין עד שאחזור לאתני [לאיתני] ואז נראה עם
מי הכח." כי האדון הנ"ל [הנזכר לעיל] היה מכשף
גדול והוא הרג את כל בני המוכסן הנ"ל [הנזכר
לעיל] בכל חצות לילה, כי היה רשע גדול. ויאמר לו
הבעש"ט: "כן יהי, אך כי עתה נחוץ אני לדרכי
וביום המוגבל פ' [פלוגי] אתה תאסוף כל החבירים
שלך, וגם אני אאסוף כל התלמידים שלי ואז נראה
עם מי הכח. אך זאת תדע כי אין אני מכשף כלל,
רק אנוכי איש קדוש בע"ש [בעל שם] ואין אני ירא
מהכישוף." ויגבילו יום אחד. ויתן הבעש"ט ערבון
כי לא ישנה ויבא ליום המוגבל, וכן עשה. ויקח את
תלמידיו אתו וילכו לשדה לבקעה רחבה, ויעשה
הבעש"ט עיגול בתוך עיגול והוא עמד בעיגול
התיכון והתלמידים עמדו בעיגול אחר. ויזהיר להם
הבעש"ט כי יסתכלו בפניו ואם יראו השתנות בפניו
אזי יהרהרו בתשובה כולם ולא יסיחו דעתם ממנו
אף רגע. והאדון הנ"ל [הנזכר לעיל] עם כל
המכשפים עשו ג"כ [גם כן] עיגול ויעמדו אלה נוכח
אלה כל היום. וישלח אדון על הבעש"ט שרפים מראות איומות, כל חיות היער **בהמ"ה** רבה כאלו
הלכו לבלוע אותם. ובהגיעם לעיגול הראשון של הבעש"ט היו כלא היה ולא נשאר מהם שריד. וכה עשה
המכשף חליפות, פעם חיות היער, פעם כלבים, פעם נחשים, ולא יכלו לעבור את העיגול. אח"כ [אחר כך]
חגר המכשף שארית כחו וישלח עדר גדול מחזירי היער בגעייתם. והיה זורקים אש מפייהם והם עברו את
העיגול הראשון, ואז ראו התלמידים השתנות בפני הבעש"ט ויהרהרו כולם בתשובה ויקראו אל ה'. ובעז"ה
[ובעזרת השם] כאשר הגיעו אל העיגול השני לא נשאר מהם שארית. וכן עשה המכשף שלשה פעמים ולא
עלתה בידו. אז אמר להבעש"ט: "עתה רואה אני כי אפס כחי נגדך, ועתה קח את נפשי כי ידעתי כי המת
תמיתני, ואנכי לא אנצל מידך." ויען לו הבעש"ט: "אנכי הגדתי לך כי אינני מכשף כמודך ורק בעש"ט [בעל
שם טוב] אנכי ואם חפצתי לקחת נפשך כבר היית פגר מובס טרם ראיית את פני, והייתי יכול להורגך אז
בלילה. אך העמדתך לבעבור תדע כי יש אלקים בארץ אשר כל העובדים אותו באמת לא **גירור(?)** ולא יראו
מכשפים. אך עכ"ז [עם כל זאת] למען הראות לך כח ה' וגבורתו בלי התאמצות רבה, שא מרום עיניך והבט
אל טוהר השמים כרגע." ויעשה המכשף כן, וייעפו [צ"ל: ויעופו] שני עורבים, וכל אחד נקר עין אחת
מהאדון ונשאר עור [עיוור] כל ימי חייו וגם כח הכישוף נטל ממנו לבל יוכל עוד לעשות רעה עם שום אדם:

סוף ספ"ט אליו ויאמר לו האדון ידעתי כי חסם סיח
בעוכרי. אבל יכולת לי מאשר חטפתי פתאום ואנכי לא ידעתי שום
דבר אבל אם תרצה שנעמוד במלחמת הכישוף יחד ונראה מי הוא
גדול בחכמה הזאת אמתין עד שאחזור לאתני ואז נראה עם
מי הכח כי האדון הנ"ל היה מכשף גדול והוא הרג את כל בני המוכסן
הנ"ל בכל חצות לילה כי היה רשע גדול ויאמר לו הבעש"ט כן
יהי אך כי עתה נחוץ אני לדרכי וליום המוגבל פ' אתה תאסוף
כל החבירים שלך וגם אני אאסוף כל התלמידים שלי ואז נראה עם
מי הכח אך זאת תדע כי אין אני מכשף כלל רק אנוכי איש
קדוש בע"ש ואין אני ירא מהכישוף ויגבילו יום אחד. ויתן הבעש"ט
ערבון כי לא ישנה ויבא ליום המוגבל וכן עשה ויקח את תלמידיו
אתו וילכו לשדה לבקעה רחבה ויעשה הבעש"ט עיגול בתוך עיגול
והוא עמד בתיכון והתלמידים עמדו בעיגול אחר ויזהיר
להם הבעש"ט כי יסתכלו בפניו ואם יראו השתנות בפניו אזי
יהרהרו בתשובה כולם ולא יסיחו דעתם ממנו אף רגע. והאדון
הנ"ל עם כל המכשפים עשו ג"כ עיגול ויעמדו אלה נוכח אלה כל
היום. וישלח אדון על הבעש"ט נחשים שרפים מראות איומות
לעיגול הראשון של הבעש"ט היו כלא היה ולא נשאר מהם שריד
וכה עשה המכשף חליפות פעם חיות היער פעם כלבים פעם נחשים
ולא יכלו לעבור את העיגול. אח"כ חגר המכשף שארית כחו וישלח
עדר גדול מחזירי היער בגעייתם. והיה זורקים אש מפייהם והם
עברו את העיגול הראשון ואז ראו התלמידים השתנות בפני הבעש"ט
ויהרהרו כולם בתשובה ויקראו אל ה'. ובעז"ה כאשר הגיעו אל
העיגול השני לא נשאר מהם שארית וכן עשה המכשף שלשה פעמים
ולא עלתה בידו אז אמר להבעש"ט עתה רואה אני כי אפס כחי
נגדך ועתה קח את נפשי כי ידעתי כי המת תמיתני ואנכי לא
אנצל מידך. ויען לו הבעש"ט אנכי הגדתי לך כי אינני מכשף כמודך
ורק בעש"ט אנכי ואם חפצתי לקחת נפשך כבר היית פגר מובס
טרם ראיית את פני והייתי יכול להורגך אז בלילה. אך העמדתך
לבעבור תדע כי יש אלקים בארץ אשר כל העובדים אותו באמת
לא יראו מכשפים. אך עכ"ז למען הראות לך כח ה' וגבורתו בלי
התאמצות רבה. שא מרום עיניך והבט אל טוהר השמים כרגע.
ויעשה המכשף כן וייעפו שני עורבים וכל אחד נקר עין אחת
מהאדון ונשאר עור עוד לעשות רעה עם שום אדם: